

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/105/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6814203578
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Priehoda
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6814203578.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa BL Telecom collection, s.r.o., so sídlom Bratislava, Šoltésovej č. 14, IČO: 47 150 513, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o. so sídlom Bratislava, Šoltésovej č. 14, IČO: 36 862 711 proti odporcovi M. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. č. XX, XXX XX B., za účasti vedľajšieho účastníka konania na strane odporcu Združenia na ochranu spotrebiteľov OBRANA, so sídlom Park Angelinum 2, Košice, IČO: 42 326 923, právne zast. Mgr. Petrom Masarovičom, advokátom so sídlom Park Angelinum č. 2, Košice, o zaplatenie 457,94 € s prísl., o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu v Revúcej zo dňa 25.09.2015, č. k. 5C/124/2014-83 do výroku, ktorým navrhovateľovi bola uložená povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 66,23 Eur, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým navrhovateľovi bola uložená povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 66,23 Eur na účet jeho právneho zástupcu, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V nenapadnutých výrokoch sa rozsudku okresného súdu nedotýka.

Navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu Združeniu na ochranu spotrebiteľov OBRANA, so sídlom Park Angelinum 2, Košice 17,19 Eur, do 3 dní na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka Mgr. Petra Masaroviča, advokáta, so sídlom Park Angelinum 2, Košice.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd konanie v časti sumy 418,90 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne z tejto sumy od 04.08.2011 do zaplatenia zastavil, a uložil navrhovateľovi vrátiť súdny poplatok z návrhu na začatie konania zaplatený na účet súdu vo výške 3,80 Eur a v tomto smere upravil Slovenskú poštu, a.s. na vrátenie predmetného súdneho poplatku. Odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 39,04 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 20,- Eur od 14.06.2011 do zaplatenia, vo výške 9,50% ročne zo sumy 19,04 Eur od 14.07.2011 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal a navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 66,23 Eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka. Rozhodol tak s odôvodnením, že po späťzvatí návrhu navrhovateľa v konaní o sumu 418,90 Eur zostala predmetom konania už len časť nároku navrhovateľa, na ktorú okresný súd odporcu zaviazal predmetným rozsudkom. Vzhľadom na to, že v konaní tak navrhovateľ, ako aj vedľajší účastník vystupujúci na strane odporcu mal len čiastočný úspech, vychádzal pri náhrade trov konania okresný súd jednak z použitia ust. § 146 ods. 2, veta prvá O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p., preto vzhľadom na úspech účastníkov v konaní po ich započítaní uložil navrhovateľovi zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 66,23 Eur.

Proti rozsudku okresného súdu do výroku, ktorým navrhovateľovi bola uložená povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, podal odvolanie navrhovateľ. Žiadal v napadnutom

výroku rozhodnutie okresného súdu zmeniť a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania nepriznať. V dôvodoch odvolania poukázal na to, že vedľajší účastník, v tomto prípade združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľov má v hlavnej náplni ochranu spotrebiteľov, a preto má byť tak odborne pripravené na zastupovanie v konaní, aby nebol dôvod, aby sa dal zastúpiť právnym zástupcom z radov advokátov. Podľa názoru navrhovateľa takáto odborná pomoc v danom prípade nebola potrebná, ak ju vedľajší účastník vystupujúci na strane odporcu využil, tak takýmto spôsobom vzniknuté trovy nepovažoval za účelne vynaložené na ochranu práv odporcu ako spotrebiteľa. V tomto smere poukazoval na to, že odbornú pomoc spotrebiteľovi teda neposkytoval vedľajší účastník, ale právny zástupca - advokát, pričom mal tak urobiť označený vedľajší účastník, pretože to je hlavnou náplňou činnosti občianskeho združenia. Okrem toho vedľajší účastník vstupuje do množstva súdnych konaní bez toho, že by vopred vedel konkrétne okolnosti sporu, používa množstvo opakujúcich sa formulárových podaní, a preto takto vzniknuté trovy nemôžu byť účelnými trovami, ktoré v konaní s ochranou práva spotrebiteľov vznikli. Okrem toho nebol preukázaný ani súhlas hlavného účastníka konania, na strane ktorého vedľajší účastník v konaní vystupuje, s jeho vstupom do konania, pričom podľa názoru navrhovateľa nemôže vedľajší účastník vystupovať na strane hlavného účastníka bez jeho súhlasu. Túto okolnosť mal mať súd vyriešenú už v čase po vstupe vedľajšieho účastníka do konania na strane odporcu. Pokiaľ za týchto okolností okresný súd priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania, tak takýto postup nebol správny a navrhovateľ má za to, že rozhodnutie okresného súdu o náhrade trov konania je nesprávne. Žiadal preto rozhodnúť v zmysle podaného odvolania.

Na odvolanie navrhovateľa sa vyjadril vedľajší účastník vystupujúci na strane odporcu, ktorý navrhol rozhodnutie okresného súdu potvrdiť ako vecne správne.

Krajský súd preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku o trovách konania v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a tento v napadnutom výroku v zmysle ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

Z obsahu podaného odvolania navrhovateľa vyplýva, že tento napadol výrok rozsudku okresného súdu, ktorým mu bola uložená povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania vo výške 66,23 Eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka.

V ostatných výrokoch rozsudok okresného súdu zo strany navrhovateľa napadnutý nebol. Krajský súd teda na základe podaného odvolania zo strany navrhovateľa preskúmaval len správnosť výroku rozsudku okresného súdu, ktorým navrhovateľovi bola uložená povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania. Ostatných výrokov rozsudku okresného súdu sa krajský súd nedotkol.

Z obsahu spisu vyplýva, že k podanému návrhu navrhovateľa sa vyjadril vedľajší účastník, ktorý vo svojom vyjadrení poukázal na to, že zmluva obsahuje aj neprijateľné zmluvné podmienky. Poukázal na to, že zmluvná pokuta vo výške 418,90 Eur je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, je neurčitým právnym úkonom, a teda absolútne neplatná v zmysle § 37 Občianskeho zákonníka. Žiadal preto v tejto časti návrh navrhovateľa zamietnuť. Po podaní zo strany vedľajšieho účastníka zobral navrhovateľ svoj návrh v časti zmluvnej pokuty vo výške 418,90 Eur s príslušenstvom späť, pričom okresný súd potom konal o ďalšej časti uplatneného nároku, ktorý bol uplatnený dôvodne a na tento nárok okresný súd odporcu vo výške 39,04 Eur s príslušenstvom aj zaviazal.

Pri náhrade trov konania preto okresný súd správne vychádzal pri späťvzatí návrhu na začatie konania o sumu 418,90 Eur z ust. § 146 ods. 2, vety prvej O.s.p., teda procesného zavinenia navrhovateľa pri späťvzatí návrhu na začatie konania, v dôsledku čoho je tento povinný nahradiť odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania. V časti priznaného nároku však odporca a vedľajší účastník, ktorý vystupoval na jeho strane, úspešný nebol a bol úspešný navrhovateľ, preto v konečnom dôsledku správne okresný súd tento pomer jednotlivých úspechov zohľadnil a započítal a v dôsledku toho aj priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania v celkovej výške 66,23 Eur, čo predstavuje jeho pomer úspechu vo výške 82,94%, ako to správne v dôvodoch rozhodnutia vyjadril okresný súd.

V podanom odvolaní proti rozsudku okresného súdu navrhovateľ namietal, že o trovách konania okresný súd nesprávne rozhodol, pretože náhradu trov konania nemal vedľajšiemu účastníkovi priznať. V tejto súvislosti navrhovateľ vytýkal okresnému súdu, že nevznikol právny dôvod, aby sa vedľajší

účastník v konaní dal zastúpiť právnym zástupcom z radov advokátov a pokiaľ sa tak stalo, tak takéto trovy nepovažoval za účelne vynaložené v danom konaní na ochranu práv a záujmov odporcu ako spotrebiteľa.

V tejto súvislosti je potrebné poukázať na čl. 47 ods. 2 Ústavy SR, podľa ktorého má každý právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi za podmienok ustanovených zákonom. Teda tak, ako navrhovateľ má právo nechať sa zastúpiť právnym zástupcom, takisto každý iný účastník súdneho konania za rovnakých podmienok môže toto právo garantované ústavou využiť za podmienok, ktoré v danom prípade bližšie upravuje O.s.p.

Práve v ust. § 93 ods. 2 O.s.p. zákonodarca zvýšil ochranu spotrebiteľov, keď umožnil na strane spotrebiteľa ako vedľajšiemu účastníkovi zúčastniť sa konania takej právnickej osobe, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, pričom takýmto predpisom je aj Zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

Keďže z ust. § 18 O.s.p. vyplýva, že účastníci majú v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie, tak potom v zmysle ust. § 24 O.s.p. sa účastník môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí, pričom takého zástupcu si môže zvoliť aj advokáta v súlade s § 25 ods. 1 O.s.p. Z vyššie citovaných ustanovení teda vyplýva rovnaké právo každého účastníka, teda aj vedľajšieho účastníka nechať sa v konaní zastupovať, a to aj advokátskou kanceláriou, či advokátom. Zo žiadneho ustanovenia O. s. p. nevyplýva, že by takéto právo vedľajší účastník nemal. Pokiaľ toto právo vedľajší účastník v konaní využil, tak len postupoval v zmysle zákona. Pokiaľ mu potom v konaní vznikli trovy v podobe právneho zastúpenia, tak na ich náhradu má vedľajší účastník podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. právo.

Z obsahu spisu nie je sporné, že právny zástupca vedľajšieho účastníka uplatnil len nevyhnutné právne úkony na ochranu práv a záujmov odporcu v konaní, teda 2 úkony právnej pomoci, a to príprava a prevzatie zastúpenia a vyjadrenie k návrhu navrhovateľa. V konečnom dôsledku, ako vyplýva aj z obsahu spisu, tak námietky, ktoré vzniesol vedľajší účastník v konaní na ochranu záujmov odporcu, boli účinné a aj v dôsledku nich po podaní vyjadrenia zo strany vedľajšieho účastníka navrhovateľ vzal čiastočne návrh na začatie konania späť. V konaní teda vedľajší účastník vystupoval iniciatívne na ochranu práv odporcu ako spotrebiteľa v danom spotrebiteľskom spore.

Krajský súd nepovažoval za dôvodnú ani námietku navrhovateľa, v ktorej poukazoval na to, že vedľajší účastník nepreukázal súhlas hlavného účastníka so vstupom do konania na jeho strane. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na ust. § 93 ods. 2 O.s.p., z ktorého vyplýva, že ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Uvedené zákonné ustanovenie platné do 31.12.2014 nevyžadovalo súhlas hlavného účastníka pre vstup vedľajšieho účastníka do konania, ako podmienku jeho účasti v konaní ako vedľajšieho účastníka. Keďže vstup vedľajšieho účastníka na strane odporcu do konania bol vykonaný za účinnosti § 93 ods. 2 O.s.p. platného do 31.12.2014, tak tento vstup bol urobený v súlade so zákonom, pričom hlavný účastník konania mohol zabrániť vstupu vedľajšieho účastníka do konania na jeho strane tým, že by vyjadril výslovný nesúhlas s jeho vstupom do konania, čo v konaní preukázané nebolo.

Z vyššie uvedených dôvodov preto ani krajský súd nepovažoval odvolanie navrhovateľa v časti do výroku o trovách konania za dôvodné, a preto rozhodnutie okresného súdu vo výroku, ktorým navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania, považoval za vecne správne.

V odvolacom konaní navrhovateľ úspech nemal. Vedľajší účastník vystupujúci na strane odporcu mal v odvolacom konaní úspech a uplatnil právo na náhradu trov odvolacieho konania za vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa do výroku o trovách konania. Podľa § 10 ods. 1, v súlade s § 14 ods. 3, písm. b) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. si uplatnil vedľajší účastník odmenu za podané vyjadrenie vo výške polovice základnej sadzby hlavného úkonu, čo predstavovalo 16,60 Eur, teda 8,80 Eur a režijný paušál k úkonu 8,39 Eur. Celkom teda sumu 17,19 Eur. Krajský súd v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p. priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania v uvedenej výške a na ich náhradu zaviazal navrhovateľa.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.